

॥ श्री ॥

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સં. ૧૯૬૦ ના શ્રાવણથી સં. ૧૯૬૨ ના અશાઢ સુધી અંક ૧૨.

“ સેવ્યઃ સદા શ્રીગુરુકલ્પવૃક્ષઃ ”
સ્વધરાવૃત્તમ્.

ભવ્યાનાં ભવ્યભાવં ભવજલતરણે ભાવયન્ ભાવનાભિઃ
તૈર્વૈસ્તેજઃ પ્રકાશૈઃ કુમતિભિરુદિતં તર્જયન્નંધકારમ્ ।
સોછાસં તત્ત્વવૉષં શુચિહૃદિ જનયન્ સદ્ગુરોર્ભક્તિભાજાં
આત્માનંદપ્રકાશઃ પ્રસરતિ ભુવને વીરભાનુપ્રભાવાત્ । ૧

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

વીર સંવત ૨૪૩૦-૩૧. આત્મ સંવત ૯-૧૦.

ભાવનગર.

૪૨૨ીમ્ ૧૯૦૪-૦૫.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. (૧) પ્રોફેસર આર. આર્નો.

ભાવનગર—પી. “વિદ્યા વિજય” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં,

શાહ. પુસ્તકોત્તમ ગીતાબાઇએ છાપ્યું.

॥ વાર્ષિક અનુક્રમણિકા. ॥

નંબર	વિષય	પૃષ્ઠ
૧	વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ...	૧
૨	શ્રી ગુરુ સ્તુતિ ...	૨-૧૨૧
૩	નવીન વર્ષ ...	૨
૪	ચિંતામણી એક વાર્તા ૪, ૨૬, ૫૫, ૭૯, ૧૦૯, ૧૨૩, ૧૫૦ ૧૭૦, ૨૦૭, ૨૪૮.	
૫	બહુસ્થા વાસમાં કેવળ જ્ઞાની ...	૮, ૪૩, ૧૧૨.
૬	વિમલચંદ્ર સૂરિ અને પ્રભાતર રત્નમાલા ૧૭, ૬૫, ૮૩, ૧૩૩, ૧૬૧, ૨૨૫, ૨૬૩, ૨૮૯.	
૭	વ્યવહારુ શુદ્ધિ... ...	૨૧, ૩૯, ૬૫, ૮૬, ૧૧૬.
૮	તાલ ધ્વજ ગિરિઅને સૂરિશ્રી આનંદ વિજયજીની મૂર્તિ	૨૩
૯	વર્તમાન સમાચાર ...	૨૪
૧૦	પર્યુષણ પર્વ નિમિત્ત પ્રભુ સ્તુતિ ...	૨૫
૧૧	પર્યુષણ પર્વ નિમિત્ત મિથ્યા દુષ્ટ ...	૨૬
૧૨	બ્રહ્મચર્ય પ્રભાવ (નર્મદા સુંદરી.) ૨૬, ૫૨, ૭૪, ૧૨૯, ૧૫૦, ૧૭૬, ૨૧૨, ૨૩૫, ૨૫૫	
૧૩	જૈન કોન્ફરન્સનું શુદ્ધ કર્તવ્ય શું છે ...	૩૫, ૬૦
૧૪	દક્ષિણ જૈન શ્વેતાંબર પ્રાંતિક કોન્ફરન્સ જૈનશાળાની ચોજના ૪૫	
૧૫	રોહિશાળા પાંજરાપોળ ...	૪૭
૧૬	પુસ્તકાલોકન ...	૪૮
૧૭	પ્રભુ સ્તુતિ. ૪૯, ૭૩, ૮૭, ૧૨૧, ૧૪૫, ૧૬૯, ૧૮૫, ૨૧૯, ૨૪૭	
૧૮	મિથ્યાત્વની ઉપદેશ ...	૪૯
૧૯	ગુરુભક્તિ મહિમા ...	૫૦, ૭૩
૨૦	શ્રીજૈન આત્માનંદ સભા અને માસિક સંબંધી હકીકત ૭૨	

૪

૨૧	આ સભામાં દાખલ થયેલા માનવંતા લાઇફ મેમ્બર્સનું લીસ્ટ ૭૨, ૯૬.
૨૨	તૃતીય જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ ... ૯૨
૨૩	પાલીતાણામાં ઉદ્યાપન મહોત્સવ ... ૯૫
૨૪	જૈન કોન્ફરન્સના તૃતીય વિજયનું ગીત ... ૯૭
૨૫	વડાદરામાં મળેલી ત્રીજી શ્વેતાંબરી જૈન કોન્ફરન્સ ૯૯
૨૬	જૈનો જાગૃત થાઓ ... ૧૩૯
૨૭	વૃત્તાંત સંગ્રહ ... ૧૪૩, ૧૮૨, ૨૧૫, ૨૪૦, ૨૬૮
૨૮	આત્માનંદ પ્રકાશનું આશાષ્ટક ... ૧૪૫, ૧૬૯
૨૯	વૈરાગ્ય-તરંગ ... ૧૪૬
૩૦	મિશ્નમી દુઃખ વિવક્ષા ... ૧૬૬
૩૧	આત્માને કર્મ બંધમાંથી મુક્ત કરવાનો ઉપાય ... ૧૮૯
૩૨	શોકોદ્ધાર ... ૧૯૫
૩૩	આત્માનંદ સભા અને આત્માનંદ પ્રકાશના પ્રવર્તક વકીલ મૂળચંદ નથુભાઈનો સ્વર્ગવાસ ૧૯૭
૩૪	કાલ ચરિત ... ૨૧૯
૩૫	જીવતત્ત્વમાં મતિબ્રમ ... ૨૨૧
૩૬	કચ્છ મહોદય ... ૨૩૦
૩૭	ભવાટવીમાં ભ્રમણ ... ૨૩૭, ૨૬૦
૩૮	પ્રાંતિક જૈન મહાસમાજનો વિજયોત્સવ... ૨૬૪
૩૯	પ્રભુ સ્તુતિ ... ૨૭૧
૪૦	જીવન પ્રદીપ ... ૨૭૧
૪૧	ખેંગાલીમત સમીક્ષા ... ૨૭૩
૪૨	“મધ્યસ્થ ભાવનો મુદ્રાલેખ”... ૨૯૩

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ર જી' વિક્રમ સંવત ૧૯૬૦— શ્રાવણ. અંક ૧ લેા.

વર્ષારંભે માંગલ્યસ્તુતિ.

સ્યાદ્વાદરસ લુબ્ધાનાં સ્યાદ્વાદરસ દાનતઃ ।

દાનવીરસ્ય વીરસ્ય જીયાજ્જગતિ શાસનમ્ ॥ ૧ ॥

શાર્દૂલવિક્રીડિત.

જે સત્તત્વ બુધારસે^૧ રસધરી રાચે^૨ સદા રંગમાં,

યાચે^૩ દેવનરેશ પૂર્ણ પદને જે પાસ જૈ સંગમાં;

જ્યાં ભાવે ભવિકા ભવે ભટકતા આવે સદા શરણમાં,

આનંદેયી નમો નવીન વર્ષે તે નાથના ચરણમાં. ૧

આરાધે અમિલેશ^૪ આત્મપદને જે અંતરાનંદમાં,

સાધે જે શિવધામ^૫ કામ હરિને આવે નહીં કંદમાં;

આ લોકે સમભાવથી સકલ જે આપે વપુર્વણમાં^૬,

આનંદેયી નમો નવીન વર્ષે તે નાથના ચરણમાં. ૨

૧ અમૃતરસમાં. ૨ હર્ષપામે. ૩ માગે. ૪ સર્વનાસ્વામી. ૫ મેલનું.

૬ શરીરના વર્ણમાં.

नवीन वर्ष.

[illegible]

આ માસિકનો બીજો હેતુ જૈનશાસ્ત્રીયજ્ઞાન અને તેના ઉત્તમ દ્રષ્ટાંતો પ્રગટ કરવાનો છે. તે સાથે સાધર્મી બંધુઓનો ગૃહવ્યવહાર, તેમનો નિતિભરેલો સદાચાર અને તેમની શુદ્ધ ધાર્મિકક્રિયા યથાર્થ રીતે સચવાય તેવા શાસ્ત્ર માન્ય વિષયોને કલ્પિત કથાઓ દ્વારા પ્રગટ કરવા પણ આ માસિકની ધારણા છે.

વર્તમાન કાલમાં જૈન મતના અંથે શુદ્ધ ગુર્જર ભાષામાં રચાય તે જોવાને અમે બહુ ઉત્સુક છીએ, પરંતુ પ્રાચીન સમર્થ વિદ્વાનોએ એવા અને એટલા બધા ગહન ઊત્તમ અંથે રચ્યાછે કે તે સર્વનું રહસ્ય હજી આપણે આપણી ભાષામાં લાવી શક્યા નથી. એટલુંજ નહીં પણ તે લાવવાને હજી ઘણો કાળ જોઈશે. એ વિચારને અનુસરીને વિદ્વાન મુનિઓના આશ્રયથી આ માસિકમાં ઉદ્ભવ એક શાસ્ત્રીય અંથોનું ભાષાંતરરૂપે દોહન કરવા અંતરંગ મન્યજી રાખી છે.

છેવટે સર્વને અમારી નમ્ર પ્રાર્થના છે કે, ગુરુભક્તિથી અલંકૃત
એવા સુજાગૃહસ્થો આ ખાલવયના માસિકને આશ્રય આપી જ્ઞાન
વૃદ્ધિના મહા પ્રાપ્તિ કરવા તત્પર થશે અને પ્રતિદિન
તેના ઉદયની અભિવૃદ્ધિ કરવા બધું પરિશ્રમ થશે.

“ तथास्तु ”

૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્રિતામણી વાત્તા એક ચમત્કારી વાત્તા. (પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૨૫૬ થી આગળ)

ત્રિતામણી

એક ચમત્કારી વાત્તા.

(પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૨૫૬ થી આગળ)

ધાર્મિકા બુદ્ધિસંપન્ના શ્વાતુર્યસમલંકૃતાઃ ।

અધનાઃસધનાઃ સર્વે મોહરાજસ્ય કિંકરાઃ ॥ ૧ ॥

પ્રકરણ ૩ બુ.

વલ્લભીપુરમાં ખળભળાટ.

જ રાત્રે ચિંતામણિ વલ્લભીપુરને છોડી ચાલ્યો ગયો હતો, તે રાત્રિ તેની પત્ની વિમલા શિવાય બીજા કોઈને કષ્ટદાયક થઈ નહતી. સદ્ગુણી વિમલા એકજ ચિંતામણિનો ચારિત્ર લેવાનો વિચાર બાળતી હતી. જ્યારે રાત્રિનો એક પ્રહર થયો, બીજો થયો તોપણ પોતાનો પતિ શયનગૃહમાં આંચો નહીં, તેથી તેણીના શંકિત હૃદયમાં અનેક સંકલ્પવિકલ્પ ઊઠવા લાગ્યા. છેવટે એ ચતુર રમણીએ નિશ્ચય કર્યો કે, જરૂર મારા પતિ આ નગરને છોડી ચાલ્યા ગયા. હવે શાંતિ રાખી બેસી રહેવું એજ ઉત્તમ છે. આ સમયે આ વાત્તા બે મારા પૂજ્ય સાસુ સસરાને કહું તેથી કાંઈ મને લાભ થવાનો નથી. તેઓ બિચારા નિશ્ચિંત થઈ સુતા છે, તેમની નિંદ્રાનો ભંગ કરી તેમને મારી જમ ચિંતા રૂપ સાગરમાં શા માટે મગ્ન કરવા? જ થવાનું હશે તે થશે, મારા ભાગ્યમાં પતિ સુખનો અટલોજ અવધિ હશે. હું મારા સાંસારિક સ્વાર્થને સાધવા મોહ વશ થઈ તે પતિને આહું છું પણ ખરી રીતે બેતાં તેઓ સંસારના પાશમાંથી

ચિંતામણી.

૫

~~~~~

મુક્ત થઈ સદાને માટે સુખી થવા પ્રયત્ન કરે છે. તેમનો પ્રયત્ન સર્વરીતે સ્તુત્ય છે. ભવ સાગરમાં ડુબતાં મનુષ્યોને ચારિત્રનું નાવ પ્રણય યોગેજ મલે છે. ભલે તેઓ આત્મકલ્યાણ સાધવા તત્પર થાય.

આવો વિચાર કરી વિવેચી વિમલા શય્યા ઉપર સુઈ ગઈ. પોતે પતિ સંબંધી ચિંતા દૂર કરી, નેત્ર મીંચી નિદ્રાનું આબહાન કરવા લાગી પણ તેણીના હૃદયમંદિરમાંથી હઠીલી ચિંતા દૂર થતી ન હતી. નિદ્રા અને ચિંતા વચ્ચે યુદ્ધ ચાલતું હતું. છેવટે નિદ્રાનો પરાભવ થતો હતો. એમ કરતાં રાત્રિનો પશ્ચિમ ભાગ આવ્યો. તે સમયે શુલાબી નિદ્રાએ ક્ષણવાર ચિંતાને હઠાવી હૃદય મંદિરનો કબજો લીધો. પણ તે ગાઢ નિદ્રા ન હતી, સ્વપ્ન નિદ્રા હતી. સ્વપ્નામાં વિમલાએ પોતાના પતિના મુનિ રૂપે દર્શન કર્યાં. ચિંતામણિની ગૃહસ્થ પ્રતિમા બદલાઈ ગયેલી જોવામાં આવી. ચિંતામણિના શરીર ઉપર સંવેગી સાધુનો પવિત્ર વેષ નુટીજ રીતે દેખાતો હતો. ગૃહસ્થના જોવો તે સુશોભિત ન હતો પણ વૈરાગ્યની શાંત મુદ્રાથી દિવ્યતાને દર્શાવતો હતો. બાહ્ય અલંકારોની કૃત્રિમ શોભા જોવામાં આવતી ન હતી. પણ સંવેગના અંતરિક અલંકારો તેના નિર્મલ વપુને દીપાવતા હતા. આવી શ્રૃંગાર રહિત છતાં ભવ્યતાનો આભાસ કરતી ચિંતામણિની દિવ્ય પ્રતિમા વિમલાના નેત્ર આગલ ખડી થઈ તેણીના હૃદયમાં ભવ્યતાનું બીજ હતું તેથી તે જાલાએ આદર, પૂર્વક વંદના કરી, અને સુખશાતા પુછી. તેણીની પતિ બુદ્ધિ બદલાઈને ગુરુ બુદ્ધિ રૂપ થઈ ગઈ. સંસારની મોહમય વાસના તુટી ગઈ. પૂર્ણ ભાવનાથી વંદના કરી કાંઈપણ ઈચ્છા કરવાની, ઈચ્છા થઈ પણ એ શાંત મૂર્તિ મહામુનિ

૬

આત્માનાં ૬ પ્રકાશ.

ધર્મલાભ ઉચ્ચારી અથો દ્રષ્ટિએ ઊભા રહ્યા અને વિમલાના દ્રષ્ટિ માર્ગથી દૂર થવા તરતજ ચરણ ક્ષેપ કરવા લાગ્યા. મુનિના ચરણ ક્ષેપની સાથેજ વિમલાના મગજમાં રહેલી નિદ્રાએ ચરણક્ષેપ કર્યો. ચિંતાતુર ચતુરા જાગી ઉઠી અને સ્વપ્ના વિષે વિવિધ વિચારો કરવા લાગી.

“પ્રાણનાથ, શું આપે કાર્ય સાધી લીધું ? શું આ અનાથ વિમલાને સંસારના વમલમાં ફેંકી આપ એકાકી ચાલ્યા ગય.. ? અસ્તુ. આપે પરમાર્થ માટે સ્વાર્થ સાધ્યો પણ આ વિમલાનું શું થશે તે વિચાર્યું નહીં. પ્રાણેશ, આપે પ્રથમ શ્રાવક ધર્મ જાણવો હતો. જો શ્રાવક ધર્મ ખરાખર જાણ્યો હોત તો આમ સાહસિક પણે વિમલાનો ત્યાગ ન કરત ! શ્રાવક ધર્મમાં માતા પિતાની આજ્ઞા વિના પુત્ર ચારિત્ર લેવાનું કાર્ય કરી શકે નહીં તેવું દ્રશ્યમાન છે. જંગમ તીર્થની અવજ્ઞા કરી ધતર તીર્થ સાધવામાં શ્રાવકપુત્રને ઘણું વિચારવાનું છે.” આટલું બોલી વિમલા શય્યામાંથી બેઠી થઈ શયનગૃહની બાહર આવી. જોવે ત્યાં રક્ત અરુણોદય થયેલો. જોવામાં આવ્યો. ગૃહના બીજા ભાગમાં પણ ખલભળાટ થવા માંડ્યો. શેઠ અમૃતચંદ્ર જાગત થઈ બાહર આવ્યા. શેઠાણી ચતના પણ પ્રાતઃકાલની શૌચ ક્રિયામાં પ્રવૃત્તિ કરવા લાગ્યા. વિમલાને વિચાર થયો કે, મોરા સાસુ સસરા અદ્યાપિ અજ્ઞાત છે. તેઓ સમજે છે કે, અમારો પુત્ર ચિંતામણિ રાત્રે આવી સ્વતઃ સુઈ ગયેલ હશે. હમણા તેઓ તેને માટે તપાસ કરશે. તે વખતે મારે શું કહેવું ? આવી વિચારમાલા ધારણ કરતી વિમલા શયનગૃહમાંથી બાહર અને બાહરથી શયનગૃહમાં એમ આંટા ફેર મારવા લાગી.

ચિંતામણી.

૭

અહિં શેઠ અમૃતચંદ્ર શૌચ ક્રિયા કરી દંતધાવન કરવા બેઠા. સેવકે આવી નિર્મળ પ્રાસુક જલની ઝારી તેમની પડખે મુઠી. દંત-ધાવનની ક્રિયા સમાપ્ત કરી રહ્યા પછી પોતાના પ્રિય પુત્રનું સ્મરણ થયું. “હજી સુધી ચિંતામણિ કેમ ઊઠ્યો નહીં હોય? કુલવંશુ વિમલા પણ હરતા ફરતા કેમ જોવામાં આવતા નથી? હંમેસા ચિંતામણિ વેહેલો ઊઠે છે અત્યારે તો આવી મારી સાથે દંતધાવન કરવા બેસે છે. આજે શું થયું હશે? તેની તબીયત તો સુખાકારી હશે?” આમ ચિંતવી શેઠે સેવકને આજ્ઞા કરી કે, ચિંતામણિ કેમ ઊઠ્યો નથી? તે તપાસ કરી સત્વર ખબર આપ.

શેઠની આજ્ઞા થતાંજ સેવક ધરના ઊપરના ભાગમાં ગયો. એ વિશાલ ગૃહની ઊપર ઊત્તર તરફ ચિંતામણિનું શયનગૃહ આવેલું હતું. તેના અગ્ર ભાગમાં નવરંગિત ચિત્રો લટકાવ્યા હતા. દ્વારની શાખાના મધ્ય ભાગે કેટલાએક ધાર્મિક પુરૂષોના ચિત્રોની શ્રેણી આવેલી હતી. તેની નીચે શયનમાંથી ઊઠતાં પ્રથમ ગુરૂના પવિત્ર દર્શન કરવા માટે મુનિમહારાજોની શાંતાત્મક સુંદર મૂર્તિઓ ગોઠવેલી હતી. જેમાં મુનીશ્વર શ્રી વિજ્યાનંદસૂરિની ભવ્ય મૂર્તિ તથા ગાંભીર્ય મહોદધિ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજની મૂર્તિ દર્શકોના નેત્રને વિશેષ આકર્ષતી હતી. તેની આસપાસ તીર્થરાજ શ્રી સિદ્ધાચલની ભવતારક હાંકોના ફોટોગ્રાફ રાખવામાં આવ્યા હતા. તેની નીચે દર્પણમય કમાડવાલા નકસીદાર કબાટો ગોઠવ્યા હતા, જેમાં જૈનધર્મના પુસ્તકોનો મોટો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો હતો.

સેવક શયનગૃહની દ્વાર આગલ આવી ઊભો રહ્યો, ત્યાં વિમલા બાહર આવી ઊભી રહી. સેવકે નમ્રતાથી કહ્યું, “ચિંતામણીબાઈ

૯

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ક્યાં છે? જાત્રી ત્યાં છે કે નહીં? શેઠ તેમને યાદ કરે છે.” વિમલાએ દીર્ઘ વિચાર કરી ઊત્તર આપ્યો. શેઠને કહો કે, તેઓ ગઈ રાતના દુકાનેથી આવ્યાજ નથી. દુકાને સુઈ રહ્યા હોય તો તપાસ કરો. આ ઊત્તર સાંભળી તત્કાલ સેવક ઊતાવળો નીચે ઊતરી શેઠ ની પાસે આવ્યો. અને દીનવદને શેઠને તે હકીકત જણાવી. તે સાંભળતાંજ અમૃતચંદ્ર શેઠ ચિંતાતુર બની ગયા. અને પોતાની પત્નીને તે વાત જણાવી તેજ સેવકને દુકાન ઉપર તપાસ કરવાને મોકલ્યો. શેઠાણી યતના તો ગાભરી બની ગઈ અને નેત્રમાંથી અશ્રુ પાડતી ખિન્નવદને બોલી—સ્વામિનાથ, ચિંતામણિ કાઈવાર પણ આપણી આજ્ઞા શિવાય દુકાને સુઈ રહ્યો નથી. આ શું બન્યું હશે? વિમલા અને તેની વચ્ચે કાંઈ ક્લેશ તો નહીં થયો હોય. શેઠે કહ્યું, જો હશે તે હમણાંજ જણાશે. તેવામાં પેલો સેવક દોડતો દોડતો આવ્યો અને તેણે કહ્યું કે, ‘ચિંતામણિભાઈ દુકાને સુતા નથી’ આ સાંભળતાંજ શેઠ અમૃતચંદ્ર અને યતના મૂર્છા પામી પૃથ્વી પર ઢળી પડ્યા.

સંપૂર્ણ.

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

(અનુ સંધાન ગતાંક પાના ૨૭૨ થી)

કેવલી ભગવંતની ચિત્તને અમત્કાર ઉત્પન્ન કરનારી તથા મનોહારિણી દેશના સાંભળતાંજ યક્ષણીને સમ્યગ્ દર્શન પ્રાપ્ત થયું. તે કેવળી ભગવંતની શુદ્ધ મનથી ભક્તિ કરવા લાગી. વળી દુર્લભ કુમારનેતો સંપુર્ણ વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થયો. તે પ્રખળ સર્વેગ ભાવના

ગૃહસ્થાવાસમાં દેવલજ્ઞાની.

૬

હૃદયથી કૃપામહોદધિ શ્રી દેવળી ભગવંતની પાસે આરિત્ર ધર્મને અંગીકાર કરવા ઉજમાળ થયો. દેવળી ભગવંતે તેને દિક્ષા આપી. અનુક્રમે આરિત્ર ધર્મનું આરાધન કરતાં સ્થિતિર મુનિરાજ સમીપે મહા-ઉઘમ પૂર્વક જ્ઞાનાધ્યયન કરતાં તેણે ચૌદ પૂર્વનો અભ્યાસ કર્યો. દુષ્કર તપશ્ચર્યા યુક્ત પંચ મહાવ્રત રૂપ આરિત્રધર્મ પાળતાં પોતાના માતા પિતા જ્યાં સાધુ સાધવી થયેલાછે તેઓની સાથેજ વિહાર કરે છે. અનુક્રમે અનેક ઉપસર્ગ તથા પરીસહોને સહન કરતાં શુદ્ધ આરિત્ર ધર્મને પાળી અંતે સંલેષણા અણસણ કરી સમાધિ અવસ્થામાં કાળધર્મપામી દુર્લભકુમાર મુનિ તથા તેના માતાપિતા ત્રણે આત્માઓ મહાશુક્ર નામના સાતમા દેવલોકને ત્રિષે મંદિર નામના દેવવિમાનમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થયા. યક્ષણી દેવીપણે શુદ્ધરીતિ સમ્યગ્ દર્શનને આરાધતાં તે ભવથકી ચવીને વિશાળા નામની નગરીમાં રાજપુત્રીપણે ઉત્પન્ન થઈ માત પિતાએ તેણીનું કમળા એવું નામ પાડ્યું કમળા યૈત્રનવય પ્રાપ્ત કરતાં માતા પિતાને તેણીને યોગ્ય એના વરની સાથે પાણી ગૃહણ કરાવવાની ચિંતા થઈ. પોતે જૈન ધર્મી હોવાથી પુત્રીને પણ આદ્યાવસ્થાથી જૈનધર્મનાજ સંસ્કાર થયા હતા. સદ્ગુણની પાસે જૈન ધર્મનું સાઙ્ગજ્ઞાન તેણીએ સંપાદન કર્યું હતું. આવા જૈનધર્મના સંસ્કાર પામેલી પુત્રીને મિથ્યાત્વીની સાથે સંબંધ કરાવવામાં આવે તો તે અત્યંત અનુચિત થાય એવો વિચાર નિરંતર માતા પિતાના અંતઃકરણમાં વ્યાપેલો હોવાથી, મહારીદ્ધિવંતરાજપુત્ર જો મિથ્યાત્વી હોય તો તેની અપેક્ષા નહીં રાખતાં અદ્ય રીદ્ધિવંત પણ જૈનધર્મી રાજપુત્રની સાથે પોતાની પુત્રીનું પ્રાણીગ્રહણ કરાવવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો.

૧૭

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અનુક્રમે સંશોધન કરતાં ભમર નામનો કોઈ સામાન્ય શીઘ્રવાળો રાજપુત્ર તે કમળાને યોગ્ય પ્રાપ્ત થયો. બંનેના લગ્ન થયા. ભમર રાજા અને કમળારાણી જૈન ધર્મનું પ્રતિ પાલન કરતાં શ્રાવકના આર વ્રતને અંગીકાર કરતા હતા. સત્ય અને શિયળવ્રતના શ્રૂંગારરૂપ થઈ અંત સમયે અણસણ કરી શુભ અધ્યવસાયે કાળકરી તે બંને આત્માઓ મહાશુક નામના સાતમા દેવલોકના તેજ મંદિર નામના વિમાનમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થયા.

એવા સમયમાં જંબુદ્વીપમાં ભરત ક્ષેત્રને વિષે આવેલા મગધ નામના દેશમાં રાજગૃહી નામની પ્રસિદ્ધ રાજ્યધાની છે. રાજગૃહી નગરીના લોહા ધન ધાન્યાદિ સંપત્તિથી પરિપૂર્ણ છે. વૈભવમાં વૃદ્ધિ પામેલા છે. સુખમાં સંપૂર્ણ છે. કળાઓમાં કુશળ છે. જ્ઞાનમાં ગરિષ્ઠ છે. વિદ્યાના વિલાસી છે. વિનય વિવેકમાં વૃદ્ધિ પામેલા છે. સર્વે નાગરિક જનોના નિવાસો રાજ્ય મંદિરોની સાથે હરીફાઈ કરનારા છે. એવી સકળ સુખ સમૃદ્ધિવાન પ્રજાની ઉપર મહેંદ્રસિંહ નામનો રાજા રાજ્ય કરે છે. શત્રુ રૂપ મહોન્મત હસ્તિ-ઓનું વિદારણ કરવાને તે રાજા હેશરીસિંહ સમાન છે. સર્પરૂપ પાપી આત્માઓને પાયમાલ કરવાને ગરૂડ સમાન છે. સમરાંગણમાં સેંકડો સુભટોને; એકલમદ્ધ યોદ્ધાની જમ એકાઠી જીતવાને સમર્થ છે. તે રાજાના હૃદય મંદિરમાં નિરંતર શાંતિ પ્રવાહને પ્રવર્ત્તાવનારી કુર્મા નામની પટરાણી છે. કામદેવની રતિ પત્નીની સાથે રૂપમાં સ્પર્ધા કરનારી અને ધંદ્રની ઈંદ્રાણીના રૂપ રંગના મરોડને મરડનારી તે અદ્વિતીયા રૂપવતી છે. સ્ત્રીની સર્વ કળાઓમાં અતિ નિપુણ છે. વિનય, વિવેક, સિયાર આદિ શુભ ગુણોનું

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

૧૨

સંગ્રહસ્થાન છે વ્યવહારિક કાર્યોથી સંતપ્ત થયેલા પોતાના સ્વામિના અંતકરણને શાંત કરી પ્રમોદ પમાડવામાંજ નિરંતર અપ્રમત્તપણે પ્રવર્તનારી છે. પાંચેઈંદ્રીયોના મનોજ્ઞ ભોગ વિલાસ પતિના સુખાર્થે સંપાદન કરવામાં અહોનિશ પ્રયાસ કરનારી છે. જમ ઈંદ્ર ઈંદ્રાણીની સાથે સુખ વિલાસ ભોગવતો કાળ નિર્ગમન કરે છે તથા જમ રતિ પતિ રતિ પ્રિયાની સાથે હાવ ભાવાદિ શ્રુંગાર સુખને અનુભવે છે તેમ મહેંદ્રસિંહ રાજા કુમારાણીની સાથે સુખ વિલાસાદિ ભોગવતો કાળ નિર્ગમન કરે છે.

એકદા કુમારાણી રાત્રિને વિષે પોતાના શયન ગૃહમાં સુખ શય્યાએ પોટેલી છે. તેવા અવસરમાં મધ્ય રાત્રિને સમયે પોતે કાંઈક અર્થ જાગત તથા અર્થ નિદ્રાઅવસ્થામાં એક મનોહર દેવ વિમાનને સ્વપ્નાવસ્થામાં દેખતી હવી. અત્યંત આશ્ચર્ય જનક તે સ્વપ્ન દેખતાંજ રાણી તત્કાળ જાગી ઊઠી. ફરી નિદ્રા ન પ્રાપ્ત થાય એવા વિચારને ધારણ કરતી એવી તેણીએ પ્રાતઃકાળ સુધી જાગત અવસ્થામાંજ રાત્રિને નિર્ગમન કરી. પ્રભાત સમયે શય્યામાંથી ઊઠી સ્વસ્થ થઈ પોતાના પ્રાણનાથની સમીપે સ્વપ્ન સંબંધી સર્વ વૃત્તાંત યથાસ્થિત રૂપે નિવેદન કરવાને ગઈ. મહેંદ્રસિંહરાજાની હજીરમાં પહોંચતાંજ પ્રથમ પ્રણામ કરી મધૂર વાણીએ વિનય સહિત સ્વપ્નનો વૃત્તાંત કહેવા લાગી.

સ્વામિનાથ ! આજ મધ્ય રાત્રિને સમયે સુખ શય્યામાં હું કાંઈક જાગત તથા નિદ્રા અવસ્થામાં હતી તે સમયે મને સ્વપ્ન આવ્યું. સ્વપ્નમાં મેં અત્યંત મનોહર એવું દેવ વિમાન દીધું. સ્વપ્નમાં દેવ

૧૨

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

~~~~~

વિમાન દેખતાંજ હું જાગી ઉઠી. ફરી નિદ્રા ન લીધી. હે નાથ મને એ સ્વપ્નથી શું ફળ થશે ?

રાણીના મુખથી સ્વપ્ન સંબંધી સર્વ વૃત્તાંત સાંભળતાંજ મહેન્દ્રસિંહ રાજાની રોમરાજી વિકસ્વર થઈ. તેના હૃદય મંદિરમાં આનંદોત્સવ થઈ રહ્યો. પોતે બુદ્ધિ નિધાન હોવાથી ઊત્તમ સ્વપ્નનો ભાવ તેના મગજમાં ચળકી ઊઠ્યો. રાણી સન્મુખ જોઈ હર્ષયુક્ત ચિત્ત સહિત કહ્યું કે હે દેવિ ! તમોને નવમાસ પરિપૂર્ણ યયાપછી સાત દિવસ તે ઉપરાંત વ્યતીત થયે, પાંચે ઈંદ્રિયોંથી પરિપૂર્ણ, શુભલક્ષણો તથા ઊત્તમ ગુણોએ સહિત અને જગજનના ચિત્તને પ્રમોદ કરનારો એવો મહા તેજસ્વી પુત્ર ઊત્પન્ન થશે. રાજાના મુખથી સ્વપ્નનું ફળ સાંભળતાંજ કુર્મારાણીનું અંતઃકરણ હર્ષથી ગદગદિત થઈ ગયું. મનમાં મહા સંતોષને ધારણ કરતી, રાજાની આજ્ઞાને ગૃહણ કરી તેના વચનને તહત્તિ કરતી, રાજાની સમીપમાંથી ઉઠીને પોતાના ભુવનમાં આવી.

સ્વપ્નને પ્રભાવે દુર્લભ કુમારનો જીવ, સાતમા દેવલોક થકી દેવતા સંબંધી આયુષ્ય પૂર્ણ કરી ત્યાંથી ચવી પૂર્વ કૃત પુન્યને યોગે જન્મ રાજહંસ માનસરોવરમાં ઉત્પન્ન થાય, જન્મ રત્નની ખાણમાં રત્ન ઉત્પન્ન થાય, જન્મ છીપને વિષે મોતી ઉત્પન્ન થાય. તેમ રાણીની કુક્ષીને વિષે પુત્ર પણે ઉત્પન્ન થયો. ઉત્તમ ગર્ભને પ્રભાવે રાણીને ઉત્તમ દોહલા ઉત્પન્ન થવા લાગ્યા. રાજા પણ તે દોહલાને સમ્યક્ પ્રકારે પરિપૂર્ણ કરવા લાગ્યો. અનુક્રમે ત્રણે માસ થતાં કુર્મા રાણીને ધર્મ શાસ્ત્ર શ્રવણ કરવાનો દોહલો ઉત્પન્ન થયો. રાણીને ધર્મશાસ્ત્ર શ્રવણ કરવાની પ્રબળ ઈચ્છા થતાં નગર મધ્યેના

શુદ્ધસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

૧૩

~~~~~  
 પદ્મદર્શનના પૃથક પૃથક પંડિતોને પોત પોતાના ધર્મ શાસ્ત્રો શ્રવણ કરાવવા સારૂ રાણીની સમીપે બોલાવ્યા

પ્રથમ સાંખ્ય દર્શનના પંડિતે આવતાં પેહેલાં શુદ્ધ થવા નિમિત્તે પ્રથમ સ્નાન કર્યું. પછી પોતાના ઈષ્ટ દેવની પૂજા કરી. તાંગલિક અર્થે તદંતર ઉત્તમ પદાર્થો મહણ કરી હાથમાં પુસ્તક ધારણ કરી રાજ જીવનમાં આવીને તરતજ રાજાને આશીરવાદ દીધો. રાજાએ તેનો અતિઆદર સત્કાર કર્યો. સિંહાસન અંગીકાર કરવા વિનંતી કરી. તે ઉપરથી સિંહાસન ઉપર બેસી તેણે ધર્મ દેશના દેવા માંડી. રાજા રાણી તેની સન્મુખ જાચિત સ્થાને બેઠા.

પંડિતે કહ્યું કે, હે મહાદેવિ ! સાંખ્ય દર્શન બે પ્રકારનું છે. એક પ્રાચીન સાંખ્ય અને બીજું અર્વાચીન સાંખ્ય. અર્વાચીન સાંખ્ય દર્શનને પાતંજલ દર્શન પણ કહે છે. પ્રાચીન સાંખ્યવાદી ઈશ્વરને માનતા નથી. પાતંજલ દર્શન ઈશ્વરને માને છે. પ્રાચીન સાંખ્ય નારાયણને પરમોત્કૃષ્ટ માને છે અને તેના આચાર્ય વિષ્ણુ પ્રતિષ્ઠાકારક કહેવાય છે. સાંખ્યમતના સ્વરૂપને બતાવનારા અનેક આચાર્યો થયા છે. જેમાં કપિલ, આસુરિ, પંચશિખ, ભાર્ગવ, બલ્લુક, ઇશ્વર, કૃષ્ણ, એ મુખ્ય છે. તેઓએ અનેક શાસ્ત્રોની રચના કરેલી છે. પ્રાચીન સાંખ્ય તે કપિલદર્શન પણ કહેવાય છે. વલી કપિલનું પરમાર્થ એવું બીજું પણ નામ છે; અને તે નામને લઈને સાંખ્યો પારમર્થ પણ કહેવાય છે. અમારા સાંખ્ય દર્શનમાં તપ કરવાની મુખ્ય આજ્ઞા છે, તેથી આ દર્શનના અનુયાયીઓ માસ પર્યંત ઉપવાસ કરે છે. જેમ બ્રાહ્મણો યજ્ઞમાર્ગાનુયાયી છે તેમ અમે આર્ય માર્ગાનુયાયી છીએ.

૧૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

સાંખ્ય દર્શન હિંસાથી પૂર્ણ એવા વેદને કદાપિ વિચારતું નથી. સાંખ્ય દર્શનનો અધ્યાત્મવાદ એવી પ્રરૂપણા કરે છે કે—

हसपिब चखादमोदं, नित्यं भुंक्त्व च भोगान् यथाऽ
भिकामं ॥ यदि विदितं कपिलमतं, तन् प्राप्स्यासि मोक्ष
सौख्यमचिरेण ॥ १ ॥ इति माठरशास्त्रे ॥

અર્થ:માઠર શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે જો તમે કપિલ દર્શન બાણ્યું હોય તો પછી હસો, પીઓ, ખાઓ, ખુશીરહો કે રૂચિ પ્રમાણે નિરંતર ભોગ ભોગવો તો પણ તમને અલ્પ કાળમાં સુરિત સુખ પ્રાપ્ત થશે.

અમારા બીજા શાસ્ત્રમાં પણ કહ્યું છે કે—

पंचार्विंशति तत्त्वज्ञो, यत्र तत्राश्रमेरतः ॥

શિશ્વી મુંડી જટીવાપિ, મુચ્યતે નાત્ર સંશયઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—પચવીશ તત્વને બાણનાર પછી ગમે તે આશ્રમમાં રહેતો હોય, તે શિખાવાળો હોય, મુંડિત હોય કે જટા રાખતો હોય તો પણ આ સંસારની ઉપાધિથી અર્થાત્ જન્મ મરણાદિની ઉપાધિથી મુક્ત થાય છે. તેમાં કાંઈપણ સંશય નથી.

સાંખ્ય દર્શનમાં સર્વ સાંખ્ય પચીશ તત્વ માને છે. આ પચીશ તત્વનું સ્વરૂપ હું આપને હવે પછી જણાવીશ. તે પહેલાં સાંખ્ય દર્શનના સાધુઓ કેવા હોય છે તેનું સ્વરૂપ જણાવું છું.

સાંખ્ય દર્શનના સાધુઓ એક સરખા હોતા નથી. કેટલાએક ત્રિદંડી હોય છે. ઠાઈ મસ્તક ઉપર શિખા રાખે છે. ઠાઈ જટા

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

૧૫

રાખે છે, કોઈ મસ્તક ઉપર ફોરમુંડ કરાવે છે. કોઈ કોપીન પેટરે છે. સર્વે ધાતુરક્ત વસ રાખે છે. મૃગયર્મનું આસન રાખે છે. આ-લ્લણના ધરનું અન્ન ખાય છે. કોઈ પાંચજ આસ ખાય છે. તેઓ સર્વે બાર અક્ષરનો જપ કરે છે. જ્યારે કોઈ પણ ભકત સાંખ્યમન ના ગુરને વંદના કરે છે ત્યારે “ ઓમ નમો નારાયણાય ” એમ કહે છે. તેના ઉત્તરમાં ગુર તેને “ નમો નારાયણાય એમ કહે છે. સાંખ્ય દર્શનમાં ગુરુઓ મુખના શ્વાસથી જીવહિંસા ન થાય તે સાર કાઢતી મુખ વસિકા જેનું નામ “ વીટા ” કહેવાય છે તે મુખ શ્વાસના નિરાધને વાસ્તે રાખે છે. વળી આ દર્શનના ગુરુઓ જળના જીવોની દયા વાસ્તે પાણી ગળવા સાર પોતાની પાસે ગળણું રાખે છે. વળી ગોતાના ભક્તોને પાણી ગળવા સાર ત્રીશ આંગળ લાંબુ અને વીશ આંગળ પોહોણું અને જીડું એવું ગળણું રાખવાનો ઉપદેશ કરે છે. વળી જે જીવ પાણી ગળતાં તરી આવે છે તે જીવોને પાછા તેજ પાણીમાં પ્રક્ષેપ કરે છે. મીઠા પાણીના પૂરા ખારાપાણીમાં નાંખવાથી મરી જાય છે અને ખારા પાણીના પુરા મીઠાપાણીમાં નાંખવાથી મરી જાય છે તેથી ખારું અને મીઠું પાણી કદાપિ એકત્ર કરવું નહીં એવો અમારા દર્શનનો ઉપદેશ છે. કારણ કે અમારા શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે પાણી સૂક્ષ્મ એક ખિંડુમાં જટલા જીવ છે તે જીવોની કાયા જે ભમરા સમાન બનાવવામાં આવે તો તે જીવો ત્રણ લોકમાં સમાય નહિ. આ પ્રમાણે અમારો જળના જીવો સંબંધી જીવ દયા પાળવાનો વિચાર છે.

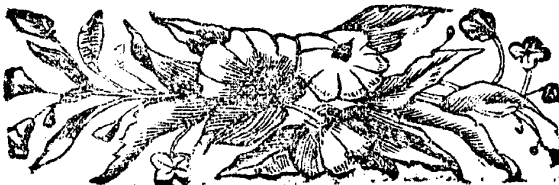
વળી અમારા દર્શનમાં કહ્યું છે કે જ્યારે પુરૂષ ત્રણ દુઃખથી

૧૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

હણાય છે ત્યારે તે ત્રણ દુઃખને દૂર કરવા વાસ્તે તેને જિજ્ઞાસા ઉત્પન્ન થાય છે. તે ત્રણ દુઃખના નામ. ૧ આધ્યાત્મિક, ૨ આધિદૈવિક, ૩ આધિભૌતિક. આધ્યાત્મિક દુઃખપણ બે પ્રકારનું છે. ૧ શારીરિક, ૨ માનસિક. તેમાં પિત્ત, વાયુ અને શ્લેષ્મ આ ત્રણ પ્રકૃતિની વિષમતાથી શરીરમાં અતિસાર-ક્ષય આદિ જે રોગ ઉત્પન્ન થાય છે તે શારીરિક અને સ્થૂળ પદાર્થોના સંબંધથી. કામ, ક્રોધ, મોહ, લોભ, ઇર્ષ્યા, નિંદા, જુગુપ્સા ઇત્યાદિ જે ઉત્પન્ન થાય છે તે માનસિક. આ બંને અભ્યંતર ઉપાયોથી દૂર થઈ શકે છે તેથી તે આધ્યાત્મિક દુઃખ કહેવાય છે. વળી જે દુઃખ મનુષ્ય, પશુ, પક્ષી તથા સ્થાવર જંગમ હરકોઈ પદાર્થના નિમિત્તથી થાય છે તે આધિભૌતિક દુઃખ કહેવાય છે; તથા જે દુઃખ યક્ષ, રાક્ષસ, ભૂતાદિના પ્રવેશથી તથા મહામારી, અતિવૃષ્ટિ, અનાવૃષ્ટિ ઇત્યાદિ કારણોથી થાય છે તે આધિદૈવિક દુઃખ કહેવાય છે. આધિભૌતિક તથા આધિદૈવિક દુઃખ બાહ્ય ઉપાયથી દૂર કરી શકાય છે. આ ત્રણ દુઃખથી, પરિણામના ભેદથી દૂર રહેવાને વાસ્તે પ્રાણીઓને તત્ત્વ જાણવાની જિજ્ઞાસા થાય છે. તે તત્ત્વ પચીસ પ્રકારના છે.

અપૂર્ણ.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરી અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૭

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરી અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા

(ગતઅંક પૃષ્ઠ ૨૮૧ થી ચાલું.)

એક વખતે પ્રતિક્રમણની ક્રિયા થઇ રહ્યા પછી સૂરિશ્રીના શિષ્યો મંડલાકારે ઘેરી વિચાર કરવા લાગ્યા કે, આજે ગુરુ મહારાજને કેવા પ્રશ્નો કરવા ? તેવામાં એક ચતુર શિષ્યે વિજ્ઞપ્તિ કરી કે, જો આપ સર્વ સંમત થાઓ તો મારી ઈચ્છા એવી છે કે, કર્ણ રૂપ અંજલિથી પાન કરવા યોગ્ય શું છે ? અર્થાત્ ખરેખર સાંભળવા યોગ્ય વસ્તુ શી છે ? કર્ણ ઇન્દ્રિય ને બીજા મધુર વિષયો તો ત્યાગ કરવા યોગ્ય કહેલા છે. ત્યારે તેને તૃપ્ત કરવાનો પવિત્ર વિષય કયો ? તે આપણે જાણવું જોઈએ. અને તે વિષે પ્રશ્ન કરીએ. તેના વિચારને સર્વ તરફથી આનંદપૂર્વક અનુમોદન આપવામાં આવ્યું. તે સમયે એક પ્રયુક્ત શિષ્ય બોલી ઊઠ્યો, ધર્મ બંધુઓ મારા હૃદયમાં એક અભિનવ તરંગ ઊઠ્યો છે. આ જગતમાં ગૃહસ્થ અને ત્યાગીને પોતાની ગુરૂતા રાખવી ગમે છે, કાઈને લઘુતા ગમતી નથી. જો કે ગુરૂતાની અંતર્ગત મદ અભિમાન રહેલા છે પણ વિવેચી વિદ્વાનો પોતાની ગુરૂતા રાખે છે. તે છતાં તેમાં મદ કે અભિમાનને લેશ માત્ર પણ અવકાશ આપતા નથી. તેવી ગુરૂતા સર્વને રાખવાની જરૂર છે. ગુરૂતા રાખવાથી ગુરૂ કે ધર્મની હીલણ થતી નથી. ગુરૂતાના પ્રભાવથીજ ગૃહસ્થ લોકોમાં ધર્માભિમાન જાગ્રત રહે છે. એવી ગુરૂતાનું મૂળ શું છે ? અને ગુરૂતા ભંગ થવાનું મૂલ કારણ શું છે ? તે આપણે જાણવું જોઈએ, માટે જો આપ સંમત થાઓ તો તે વિષે આપણે બીજો પ્રશ્ન કરીએ. આ ઊપયોગી પ્રશ્ન જાણી સર્વ મુનિ મંડલે તેમાં હર્ષ સાથે અનુમોદના આપી.

૧૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

આવી રીતે સર્વાનુમતે એ પ્રશ્ન કરવાનો નિશ્ચય કરી સર્વ શિષ્યો
એ ગુરુમહારાજને અંજલિ જોડી આ પ્રમાણે પ્રથમ પ્રશ્ન કર્યો.—
“ પાતું કર્ણાજલિભિઃ કિમમૃતમિવ ” “ અમૃતની જેમ કર્ણરૂપી
અંજલિ વડે પીવા યોગ્ય શું છે ? ” સૂર શ્રીએ સત્વર વિચાર કરી
કહ્યું કે, “ બુદ્ધ્યતે સદુપદેશ : ” “ સારો ઉપદેશ સમજવો તે ”
અથવા “ સત્પુરુષોનો ઉપદેશ સમજવો તે ” તે સાંભળી શિષ્યો
સાનંદાશ્ચર્ય પામી ગયા. તત્કાલ ખીજે પ્રશ્ન કર્યો—“ કિં મુરુતા યા
મૂલં ” “ પોતાની ગુરુતા રાખવાનું મૂલ શું ? ગુરુવર્યે સઘ ઉત્તર
આપ્યો કે, “ યદેતદપ્રાર્થનં નામ ” “ જે કાંઈની પાસે કાંઈ પ્રાર્થ
ના ન કરવી તે. ”

સૂરશ્રીએ આ એ પ્રશ્નોના ઉત્તર ઉપર વિવેચન કરતાં જાણવું
કે, વત્સો, આજના તમારા એ પ્રશ્નો ખરેખર વિચારણીય છે. પ્રથ-
મના પ્રશ્નના ઉત્તરમાં “ અમૃતની જેમ કર્ણરૂપી અંજલિવડે પીવા
યોગ્ય સદુપદેશ છે. ” એ મહા વાક્ય સર્વ ધાર્મિક જનો ને સર્વદા
સ્મરણીય છે. સદુપદેશની મહત્તા જૈન આગમમાં પ્રત્યેક અક્ષરે
અને પ્રત્યેક પદે દર્શાવેલ છે. સદુપદેશના મહાન્ પ્રભાવથી અનેક
જીવો પવિત્ર ધર્મને પામ્યા છે. અનેક જીવોએ મહાવ્રત સંપાદન
કર્યા છે અને અનેક જીવો સિદ્ધિ પદે પોહોંચ્યા છે. સદુપદેશના
ગૌરવથી મિથ્યાત્વના મહા પંકમાં મગ્ન થયેલા જીવોનો ઉદ્ધાર
થયો છે. સદુપદેશ રૂપ સુધાના પાનથી અનેક પ્રાણીઓને ધર્મજીવન
મળ્યું છે. સદુપદેશ રૂપ ગાર્હી નિધાથી અનેક જીવોનું કર્મવિષ
વિનાશ પામ્યું છે તેથી હંમેશા સદુપદેશનું કર્ણાંજલિ વડે પાન
કરવું યોગ્ય છે. આ પ્રપંચમય સંસારમાં અવિરતિ ધર્મવાલા ગૃહ-

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરી અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

૧૯

સ્થાનો ધણે કાલ ગૃહ કાર્યના ઉપાધિ મૂલ વ્યવસાયમાં વ્યતિત થાયછે સૂર્યોદયથી માંડીને સૂર્યાસ્ત સુધી તેઓ સાંસારિક આધિવ્યાધિ અને ઉપાધિમાં મગ્ન થઈ મર્યા રહે છે. તેવી રીતે નિત્ય પ્રવર્તન કરતાં તેઓ ચિંતામણિ સમાન આ માનવ જીવને વ્યર્થ ગુમાવે છે, તેવા ગૃહસ્થાને આત્મ કલ્યાણ માટે સદુપદેશ શ્રવણ કરવામાં અડપ સમય પણ સમર્પણ કરવો જોઈએ, જો તેઓ પ્રતિદિન ગુરુમુખે સદુપદેશ શ્રવણ કરે તો તેઓને સંસારની મહાવ્યથા વિશેષ બાધા કરતી નથી; એટલુંજ નહીં પણ કોઈવાર તેઓ વિરતિ ધર્મના અધિકારી થઈ જાયછે. જેના સંકટો દ્વષ્ટાંતો આર્હત સિક્કાંતમાં ધણે સ્થાને જોવામાં આવેછે. એવા સદુપદેશને અમૃતની જેમ કર્ણાંજલિથી પાન કરવા કોણ પ્રમાદ કરે? જેમના હૃદયમાં લવ્યતાના બીજ રહેલા છે, જેઓ સર્વ રીતે આર્હત ધર્મમાં શ્રદ્ધાળુ છે, જેઓના અંતઃકરણમાં સમ્યક્ત્વની સંપૂર્ણ છાયા પડેલી છે અને જેઓ સર્વદા જિન વચનપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખેછે તેઓ સર્વ કાલ સદુપદેશનું શ્રવણ કર્યા કરેછે. સદુપદેશ રૂપ અમૃતનું પાન તેઓ કર્ણાંજલિ વડે પ્રેમપૂર્વક કરે છે. શિષ્યો, જેમ ગૃહસ્થને સદુપદેશની આવશ્યકતાછે, તેવીજ વિરતિ ધર્મવાલા સાધુઓને પણ છે, વિદ્વાન્ મુનિઓએ પણ પોતાના ગુરુમુખથી સર્વદા સદુપદેશ શ્રવણ કરવો જોઈએ. સદુપદેશ વિના સંવેગનો રંગ ટપી શકતો નથી. સ્વાધ્યાય અને સદુપદેશ—એ બંને મહાવ્રતના અંગીભૂત છે. ગુરુના વ્યાખ્યાન સમયે સર્વ શિષ્યોએ પરિષદામાં આવી સદુપદેશ શ્રવણ કરવો. તેમ પ્રસંગે ઊપકાર અર્થે શ્રવણ પણ કરાવવો. નિત્ય સદુપદેશના મહા દાનથી ઊપકારી ગુરુ સત્પુણ્ય સંપાદન કરેછે. સદુપદેશ કર-

૨૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

નાર સાધુરત્ન પોતાના ચારિત્રને સંપૂર્ણરીતે ચરિતાર્થ કરે છે.

બીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “કાઈની પાસે કાંઈ પ્રાર્થના ન કરવી તે પોતાની ગુરૂતા રાખવાનું મૂલ છે.” આ પ્રશ્નોત્તરમાં પણ મહત્ત્વ ગૌરવ રહેલું છે. ગૃહસ્થને કે સાધુને અધટિત યાચના કરવી તે તેમની ગૌરવતાને હાની કરનારી છે. જ્યાંસુધી માણસ યાચનાની લઘુતા બતાવે નહીં ત્યાંસુધી તેનામાં ગૌરવતાનો અહાન્ પ્રકાશ અખાધિત પણે પ્રવર્તે છે. ગમે તેવો મિત્રતાનો કે સુદૃઢ-પણાનો સંબંધ હોય પણ જો તેમાં યાચનની લઘુતા પ્રકાશ કરવામાં આવે તો તે સંબંધ તત્કાલ શિથિલ ભાવને પામે છે. તે વિષે સાહિત્યકારો લખે છે કે, “લघोरपि लघुस्तूल स्तूलादपि च याचकः। बायुना किं न नीतोऽसौ याचेत यदि मामसौ ” ૧ “હલકામાં હલકું ૩ છે અને ૩થી પણ હલકા યાચક છે, ત્યારે તેને પવન ક્યમ ઊઠાડતો નથી? પવન પણ ભય પામે છે કે, કદિ તે મારી પાસે યાચના કરશે.” આ પ્રમાણે અધમમાં પણ અધમ યાચક વૃત્તિ છે. તેથી હે વત્સો, એ પ્રશ્નોત્તર વિષે તમારે સારી રીતે ધ્યાન આપી વર્તવું.

આ પ્રમાણે વિવેચન થઈ રહ્યા પછી સૂરિશ્રીના પ્રશ્નોત્તર રૂપે નીચેની ગાથા તેમના સદ્ગુણી શિષ્યોએ બહુ માન સાથે કંઠમાં ધારણ કરી.

पातुं कर्णाजलिभिः किममृतमिव बुध्यते सदुपदेशः ।

किं गुरुताया मूलं यदेतदप्रार्थनं नाम ॥ ૧ ॥

શિષ્ય—અમૃતની જેમ કર્ણરૂપી અંજલિ વડે પીવા ચોખ્યું છે ?

વ્યવહાર શુદ્ધિ.

૨૧

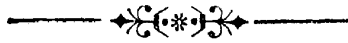
~~~~~

ગુરૂ—સારો ઉપદેશ સમજવો તે.

શિષ્ય—પેતાની ગુરૂતા રાખવાનું મૂલ શું ?

ગુરૂ—કેઈની પાસે પ્રાર્થના ન કરવી તે.

અપૂર્ણ.

વ્યવહાર શુદ્ધિ.

(સ્ત્રેષ્ઠક મુનિ રત્નવિજયજી.)

(અનુસંધાન ગતાંક પાને ૨૮૭ થી.)

વ્યવહાર એ અદ્ભૂત જિત્તમ ગુણ છે. તેના શિવાય સર્વ માર્ગ બ્રહ્મ થાય છે અને તેના વડેજ સર્વમાર્ગનું વિઘ્નમાનપણું છે. આદિ રાજ લોકમાં સર્વત્ર તેનેજ અવકાશ મળે છે. પદાર્થમાત્રની પરિક્ષા તેનાથીજ થઈ શકે છે એટલુંજ નહીં પણ અનુમાનાદિ પ્રમાણોનું બંધારણ પણ તેની ઉપરજ છે. ઘટિકાયંત્રની જેમ સર્વ વસ્તુની માપણી તેનાથીજ થઈ શકે છે. શુદ્ધ વ્યવહાર પ્રકાશિત દિન કરની જેમ સ્વચ્છ પ્રકાશ અર્પે છે. સાધેલા મંત્રની જેમ ઇચ્છિત કામનાઓ પરિપૂર્ણ કરે છે. વ્યવહાર શુદ્ધિની પાસે મેરૂની મહત્તા પણ મંદ છે. ક્ષીરસાગરની પરિધિ પણ અદ્વીર્ધ છે. અને ગરૂડની ગતિ પણ સ્વદપ છે. શુદ્ધ વ્યવહાર એ મનુષ્ય જીવનની જ્યોતિષ છે. ચારિત્ર ધર્મરૂપ શરીરનો એકાવળો મણિમય દિવ્યહાર છે. તેની આગળ સદાશિવનું તૃતીય નેત્ર નકામું છે, અત્રિશ્ષિનું ચક્ષુનું તેજ નિર્માલ્ય છે, અને દુર્વાસનું તપઃતેજ બ્રહ્મ છે. વ્યવહાર શુદ્ધિ શિવાય સર્વ પદાર્થો શૂન્ય પ્રાય છે. વ્યવહાર શુદ્ધિવડે

૨૨

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

નીચે ઊંચ થઈ શકે છે, પાપીઆત્મા પુણ્યાત્મા થઈ શકે છે, જડ પંડિત બની શકે છે અને બ્રહ્મ શ્રેષ્ઠ હોઈ શકે છે. જન્મ રૂપ ખોદનાર અધોગમન ક્રિયાવડે ક્રમશઃ અધોગતિ કરે છે અને દિવાલ ચણનાર ઉર્દ્ધ્વગમન ક્રિયાવડે ક્રમશઃ ઉર્દ્ધ્વગતિ કરે છે. તેવીજ સ્થિતિ શુદ્ધ અને અશુદ્ધ વ્યવહારની છે. શુદ્ધ વ્યવહારથી આત્માની ઉર્દ્ધ્વગતિ થાય છે. તેવીજ રીતે અશુદ્ધ વ્યવહારથી આત્માની અધોગતિ થાય છે. એ ગુણ પ્રત્યેક પ્રાણીમાં પ્રકૃતિ ભેદે ગોઠવાઈ ગયેલો છે. કેવીરીતે પ્રગટ થાય છે તે માત્ર જ્ઞાની ગમ્ય છે.

શુદ્ધ વ્યવહારની પ્રાપ્તિ અતિ કઠિન છે. ચારિત્ર ધર્મમાં કે ગૃહસ્થ ધર્મમાં બંનેમાં અતિ મુશ્કેલી ભરેલી છે. ગૃહસ્થ ધર્મમાં પણ વર્તમાન કાળમાં એવા આત્માઓ વીરલા હશે કે જન્મો પોતાનો વ્યાપાર નોકરી હુન્નર આદિ શુદ્ધ વ્યવહાર પૂર્વક ચલાવતા હશે. બગીચામાં અનેક વૃક્ષોની અભિવૃદ્ધિમાં જન્મ જળની જરૂર છે તેમ આત્માના અનેક ગુણોની વૃદ્ધિમાં શુદ્ધ વ્યવહારની જરૂર છે. જન્મ રવિકિરણોને અભાવે સર્વ વસ્તુ અધિકારમય લાગે છે. તેમ શુદ્ધ વ્યવહાર વિના સર્વ કાર્યો અકાર્યો જેવા લાગે છે. શુદ્ધ વ્યવહારના પ્રવર્તનને ખાતર રાજકિય ધાર્મિક અને નૈતિકાદિક પુસ્તકોના લખાણો થયા છે—થાય છે અને થશે. પણ અને મનુષ્યમાં તકાવત બતાવનાર પણ શુદ્ધ વ્યવહાર છે શુદ્ધ વ્યવહારની મર્યાદા મેરૂથી પણ અતિ દૃઢ છે. ગર્ભાવાસમાં કંઈ વ્યવહાર પ્રવર્તન નથી. પરંતુ જન્મ થતાંજ વ્યવહારિક સૃષ્ટિમાં આત્માની પ્રવૃત્તિ થાય છે, ક્રમશઃ વધતી વધતી જાય છે. જન્મ જન્મ ઉચ્ચ વ્યવહાર દેખાય છે તેમ તેમ ઉચ્ચ ભાવના થતી જાય છે.

શ્રી તાલધ્વજગિરિ અને સૂરીશ્રી આનંદવિજયજીની મૂર્તિ ૨૩

~~~~~

શ્રી તાલધ્વજ ગિરિ અને સૂરીશ્રી આનંદ વિજયજીની મૂર્તિ.

તાલધ્વજ ગિરિ એ શત્રુંજય ગિરિરાજની છઠી ટુંક છે. ટુંગર નાનો છતાં અતિશય રમણિક છે. યાત્રા કરનાર સેહેલાઈથી ચડી ઉતરી શકે છે. ટુંકમાં મૂળનાયકશ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ છે. જમનું જગદ્ વિખ્યાત “ સાચાદેવ ” એવું નામ મશહૂરપણે આવે છે. તાલધ્વજની સમીપમાં તલાજ નામનું ગામ છે. ગામમાં અઢીસો ઘરનો શ્રાવકનો સમુદાય છે. અત્રે શ્રીમદ્ વિજયાનંદ સૂરિના પ્રશિષ્ય મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી થોડા વર્ષે ઊપર ચાતુર્માસ રહેલા હોવાથી તાલધ્વજ ગિરિ ઊપર શ્રીમદ્ વિજયાનંદ સૂરીની મૂર્તિ બિરાજમાન હોયતો લગ્ય જીવોને દર્શન-નામસ્મરણ ઇત્યાદિ અનેક પ્રકારનો લાભ થાય તેવ. હેતુથી સમયાનુસાર ઉપદેશ થતાં ધુળીયાના રહીશ સુશ્રાવક શેઠ સખારામભાઈ દુર્લભદાસની તરફથી મહારાજશ્રીની લગ્ય મૂર્તિ જયપુર શેહેરના એક કુશળ કારીગર પાસે તૈયાર કરાવવામાં આવી. જેને દેખતાંજ ખુદ મહારાજ સાહેબ વિઘ્નમાન હોય તેવું જોનારને લાગ થાય છે, ટુંકની અંદર મૂર્તિને બિરાજમાન કરવા સાડ્ સ્થળની ગોઠવણ તો મજકુર સખારામભાઈવાળા તરફથી થયેલી છે. પરંતુ નકશો આપી સ્થાપના કરવા સાડ્ કોઈ ઉત્સુક થાય તો તેવા પ્રકારની તેણે સંઘને સ્વતંત્ર સત્તા આપેલી છે. તેથી શુદ્ધ ભક્તિને વિષે નિરંતર સાહસિક ભક્તોને વિજ્ઞાપિત કરીએ છીએ કે આ લગ્ય મૂર્તિનું સ્થાપન કરવાની જોને જિજ્ઞાસા હોય તેણે અત્રેના સંઘની ઊપર પોતાની ઈચ્છા જણાવવી લી. સંઘનો દાસ.

જીંઝાભાઈ લીખાભાઈ—તળાજ.

૨૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

વર્તમાન સમાચાર.

પાલીતાણા શહેર જૈનોના મુખ્ય તિર્થ શત્રુંજયની તળાટી હોવાને લીધે સમગ્ર આર્યા વર્તમાન પ્રખ્યાતિને પામ્યું છે અને સાધુ પુરુષો તથા સુશ્રાવકો અનેક લાભોના કારણે ત્યાં આતુર્માન રહે છે. જૈનોને અનેક આભારોના ભાર તળે ડુબાવનાર મહુમ મુનિરાજ શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજના પ્રશિષ્ય હંસવિજયજીએ પોતાના શિષ્ય પરિવાર સહિત આતુર્માસને માટે હાલમાં ત્યાં વાસ કર્યો છે. મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીના પ્રશિષ્ય મુનિ સોહન વિજયજી પણ તેમની સાથેજ છે. તે મુનિ સોહનવિજયજી થોડા દિવસ બપોર તળાટીના માર્ગ તરફ સ્થાંડિલ જવા માટે ગમન કરતા હતા તે સમયે ડોઈ ચાર શખ્સોએ પ્રથમ નિર્ણીત કરેલા સંકલ્પ મુજબ તેમને હેરાન કરવાની તક લીધી. પ્રથમ બે જણ આવ્યા. અને મુનિને કહ્યું, 'આગળ જાઓ' મુનિ ચાલ્યા, થોડો માર્ગ પસાર કર્યા પછી બે જણ આવ્યા, અને મુનિને કહ્યું, 'હવે આગળ જાઓ' મુનિ થોડુંક આગળ ચાલ્યા. પછી બે જણાએ આવી મુનિના હાથ પગ બાંધી વસ્ત્ર રહિત કરી, સખ્ત તાડન કરી હરામખોરો ચાલ્યા ગયા. શહેરની અંદર મુનિની બહુ શોધ ખોળ થઈ પણ તે નિષ્ફળ ગઈ. મુનિ તેજ જગ્યાએ એમને એમ આખો દિવસ પડ્યા રહ્યા. બીજે દિવસે તે જગ્યા આગળ એક પુરૂષ લાકડા વિણવાને અર્થે નીકળ્યો. મુનિ મહારાજના કહેવાથી તે મનુષ્યના હૃદયમાં દયાએ વાસ કર્યો. મુનિને બંધનથી મુક્ત કર્યા, અને ગામમાં ખપ્પર કહેવરાવ્યા જથી બીજા મુનિઓ